

1. DAT WITTE SPUL!

In een land, hier ver vandaan, waar het erg koud is, woont de familie Vos. Het water wordt er ijs en er sneeuwen dikke vlokken uit de hemel.

“Weet je wat er uit de lucht valt, zusje? Dat is de versiering uit de hemel... Voel eens hoe zacht dat is. Zullen we een eindje huppelen? Tikkertje spelen?”

Foxy en Fox zien hun eigen stapjes in het zachte witte spul. Ze zijn slim en laten elkaar niet alleen.

“Oh... als onze mama dit eens kon zien. Zou er wel eens eerder witte versiering zijn gevallen?”

De twee vosjes hadden dit nog nooit meegemaakt! Met hun pootjes krabden ze in de sneeuw. Het was wel koud, maar daar hebben vosjes weinig last van. Ze piepten en blaften van plezier! Het hoorde of ze héél hard aan het lachen waren, dat kunnen ze!

Foxy en Fox hadden heel lang in hun hol gewoond, samen met mam. Hun papa woonde niet in dat hol. Hij bracht mams wel wat te eten, zodat zij genoeg melk zou kunnen maken om de jonkies te drinken te geven. Na een paar weken mochten de kleintjes naar buiten. Een kijkje nemen in die wijde, grote wereld! Mama paste altijd goed op dat ze niet te ver liepen. Maar ook mama was bezig om eten te

zoeken. Zo kwam het, dat ze met z'n tweeën van het hol afdwaalden. Zo kwam het ook, dat ze voor het eerst die witte versiering hadden gezien.

Door hun gehuppel schoof de sneeuw een beetje op en er ontstonden balletjes! De kleintjes ontdekken dat de sneeuw blijft plakken. Foxy bewondert haar broertje, die ontdekt dat de balletjes rond en steeds groter worden. Wat zijn ze toch slim, die beide rakkers.

"Kijk eens Fox, er plakt steeds meer sneeuw aan vast... de balletjes worden ook steeds groter, leuk hé?" Het is alsof ze voetballen! Ze wisten niet, dat de sneeuw eigenlijk al heel vroeg gevallen was. Ook mama zal het niet in de gaten gehad hebben. Ze had niet gedacht dat haar zoon en dochter, Fox en Foxy, er vandoor zouden gaan, al was het dan niet met opzet! Het was ook zó nieuw!

Ze denken er niet aan dat hun mama boos zou kunnen worden. Mama had haar best gedaan een fijn hol te graven. Dat doen vosjes vaak onder de grond. Het moet een veilige plek zijn voor allemaal. Soms komen er gasten bij hen op visite, zoals meneer en mevrouw Konijn en soms de familie Das. Ze kunnen gemakkelijk naar binnen, want hun hol heeft wel vier uitgangen! Daarom konden Foxy en Fox natuurlijk ook gemakkelijk naar buiten.

Broertje en zusje denken niet aan eten. Het is veel te spannend, zo met zijn tweeën op onderzoek uit te gaan. Wat zien ze dáár nou voor een vreemd bouwwerk? Wonen daar ook dieren in? De woning ligt niet onder de grond, maar

staat op de aarde. Het is ook wel heel groot! Wonen er soms mensen? Mama had hen al gewaarschuwd voor de mensensoort.

"Zij zijn altijd de baas en gunnen ons geen kippetjes," had ze gezegd. Fox en Foxy waren niet gewend aan de heerlijke smaak van een stukje vlees. Vooral de kippetjes waren niet te versmaden. Dat had moeder ook gezegd.

Papa en mama gaan heel vaak op jacht!

"Dat doen roofdieren nou eenmaal..." had mams gezegd. "Wij hebben ook vlees nodig om te groeien en sterk te blijven! Soms halen we een kippetje weg uit de ren van een boer, soms eten we ook de eieren op, die de kippen hadden gelegd. Als de boer het zou zien... zou hij héél boos worden!"